

Lelja Dobronić 1920. –2006.

ZNANSTVENO
-STRUČNI
SKUP

HRVATSKI
POVJESNIČARI
UMJETNOSTI

ZAGREB
24. SVIBNJA 2017.
HRVATSKI
POVIJESNI MUZEJ

DRUŠTVO
POVJESNICA
UMJETNOSTI
HRVATSKE

ZNANSTVENO
-STRUČNI
SKUP

HRVATSKI
POVJESNIČARI
UMJETNOSTI

Lelja Dobronić 1920. —2006.

PROGRAM I
KNJIGA SAŽETAKA

ZAGREB
24. SVIBNJA 2017.
HRVATSKI
POVIJESNI MUZEJ

DRUŠTVO
POVJESNIČARA
UMJETNOSTI
HRVATSKE

DPUH

HRVATSKI POVJESNIČARI UMJETNOSTI

LELJA DOBRONIĆ
1920. – 2006.

Nastavljajući programski serijal znanstveno-stručnih skupova pod nazivom *Hrvatski povjesničari umjetnosti*, Društvo povjesničara umjetnosti Hrvatske organizira četvrti skup posvećen Lelji Dobronić (Zagreb, 1920. – Zagreb, 2006.) u povodu desete godišnjice njezine smrti.

Na dosad održanim skupovima obrađena su djela i doprinosi Arthura Schneidera (2013.), Radovana Ivančevića (2014.) i Gjüre Szabe (2015.), a izloženi radovi objavljeni su u zbornicima skupova.

Svojim znanstveno-istraživačkim radom Lelja Dobronić dala je golem doprinos srodnim historiografskim disciplinama povijesti umjetnosti, povijesti kulture i povijesti Hrvatske, napose Zagreba. Njezin opus obuhvaća vremenski raspon od srednjega vijeka do 20. stoljeća, a tematski od povijesnoumjetničke topografije do muzeologije. Njezina djela ne otkrivaju samo prostore i umjetnička djela, nego i brojna imena i ličnosti, zbivanja i procese, zbog čega su neka postala neophodnim priručnicima kao pregledno sistematizirani zbirni provjerenih podataka, a druga traženom lekturom i obvezatnim dijelom obiteljskih biblioteka. Zahvaljujući tematici, primjerice urbanom razvoju i kulturi Zagreba – tematskom kompleksu kojem je posvećen njezin dominantni istraživački i spisateljski korpus, neke su knjige dosegnule popularnost i ponovljena izdanja. Baveći se arhitekturom 19. stoljeća Lelja Dobronić u povijest umjetnosti je uvela više pokoljenja graditelja, najistaknutije protagoniste te epohe predstavila je monografijama, a urbanističku problematiku sustavnim prikazima malo poznatih ili čak nepoznatih prostornih planova i dokumenata. Njezine najpoznatije knjige o zagrebačkoj baštini predstavljaju živu urbanu supstancu: kuće i javne prostore, njihovu dinamičnu povijest i postojanu transformaciju. Njezina povijesnoumjetnička topografska istraživanja, potaknuta na početku potrebom prezentacije posjedovne strukture na širem zagrebačkom povijesnom prostoru u novom postavu Muzeja grada Zagreba, s vremenom su se proširila na veći dio sjeverne Hrvatske te potragu za starijim i gotovo nepoznatim svjedočanstvima nestalih kultura i sredina te obuhvatila više povijesnih svjetova. Poseban interes usmjerila je na istraživanje povijesti Zagrebačkog kaptola i nekih župa, života i djela zagrebačkih biskupa, srednjovjekovnih viteških redova: templari, ivanovci, sepukralci.

Radeći u Gliptoteci (1944.–1948.), Muzeju grada Zagreba (1948.–1962.), Zavodu za zaštitu spomenika kulture grada Zagreba (1962.–1964.), Muzejsko-dokumentacijskom centru (1964.–1967.) i Povijesnom muzeju Hrvatske (1967.–1980.), Lelja Dobronić ostavila je znatni trag u tim najvažnijim institucijama na polju povijesti umjetnosti u najširem smislu. U istraživanju često nije imala uzore i sama je postavljala ciljeve i metode. Nije utemeljila školu, jer je uvijek bila individualist i sama polazila na svoje pohode, ali je postala primjer i ideal. Za života je dobila najrelevantnije nagrade i priznanja, a grad Križevci imenovao ju je svojom počasnom građankom (2000.).

PROGRAM
SRIJEDA
24. SVIBNJA 2017.

Moderator: **Franco Ćorić**

9:30	Otvaranje skupa
Pozdravni i uvodni govori	10:00	Snješka Knežević
Znanstveni obzor i istraživački
putovi Lelje Dobronić
	Zvonko Maković
predsjednik Društva
povjesničara umjetnosti
Hrvatske	10:15	Ankica Pandžić
Lelja Dobronić
u Povijesnom muzeju
Hrvatske (1967.– 1980.)
	Stanimir Vuk-Pavlović
sin Lelje Dobronić	10:30	Matea Brstilo Rešetar
Značenje Lelje Dobronić u
objavljivanju kataloga zbirki
Hrvatskog povijesnog muzeja
	Matea Brstilo Rešetar
ravnateljica Hrvatskog
povijesnog muzeja	10:45	Domagoj Novosel
Doprinos Lelje Dobronić
proučavanju prošlosti
Zagrebačkog prigorja
		11:00	Krešimir Karlo
Istraživanje srednjovjekovne
baštine Križevačke županije
— temeljni problemi
i novi pristupi
		11:15	Vladimir P. Goss
Novo o ranoj prisutnosti
Slavena na tlu Hrvatske
		11:30	Stanka

<p>11:45 Dubravka Botica
Urbanistički razvoj
zagrebačkog
Gornjeg grada u djelima
Lelje Dobronić</p>	<p>12:45 Dragan Damjanović
Prilog poznavanju opusa
arhitekta Franje Kleina</p>
<p>12:00 Marina Bregovac Pisk
Gornjogradska palača
Vojković-Oršić-Kulmer-
Rauch u radovima
Lelje Dobronić</p>	<p>13:00 Vanja Brdar Mustapić
Namještaj i unutrašnje
uređenje stana Granitz</p>
<p>12:15 Marko Filip Pavković
Lelja Dobronić i stambena
arhitektura zagrebačkog
Gornjeg grada u 18. stoljeću</p>	<p>13:15 Valentina Radoš
Lelja Dobronić i stare
zagrebačke ure na zvoncima</p>
<p>12:30 Duško Čikara
Nakon par desetljeća
ponovno o stambenoj
arhitekturi na Zagrebačkom
kaptolu;
prostorni obrazac
srednjovjekovnih kurija</p>	13:30 Rasprava 14:30 Objed za izlagače

Dubravka Botica

Odsjek za povijest
umjetnosti
Filozofskog
fakulteta
Sveučilišta u
Zagrebu

Urbanistički razvoj zagrebačkog Gornjeg grada u djelima Lelje Dobronić

Zagrebački Gornji grad središnja je tema istraživanja Lelje Dobronić. Uz brojna djela posvećena njegovim građevinama, graditeljima i stanovnicima, izuzetan je njen doprinos i u istraživanju urbanističkog razvoja. Među brojnim planovima i dokumentima koje je analizirala, ističe se plan obnove Trga sv. Marka iz 1770. godine (Državni arhiv u Beču). Posebna pažnja izlaganja posvećena je odredbama i odlukama gradske uprave koje se odnose na uređenje grada u 17. i 18. stoljeću, zabilježenima u zapisnicima sjednica koje je Lelja Dobronić priredila za objavljivanje (*Monumenta historica civitatis Zagabriae*). Zahvaljujući tim zapisnicima, moguće je rekonstruirati kako se postupno oblikovalo urbano lice Gornjega grada, koje je uvelike zadržano i danas, ali i udarili temelji za oblikovanje novoga, Donjeg grada.

Vanja Brdar Mustapić

Muzej za
umjetnost i obrt

Namještaj i unutrašnje uređenje stana Granitz

Tiskar i nakladnik Ignjat Granitz dao je 1886. sagraditi kuću za vlastiti stan, poslovni prostor te tiskaru na današnjem Preradovićevom trgu (srušena 2009. godine). Izgled stana do 1941. godine moguće je dijelom rekonstruirati pomoću fotografija koje se nalaze, kao i glavnina preostalog namještaja, u obiteljskom vlasništvu, ali i u fundusu MUO-a. Osim već poznate blagovaonice H. Bolléa i Obrtne škole s početka 20. stoljeća, tu je i salon koji je prvotno bio obložen drvenim oplatama iz zagrebačke katedrale, identičnim onima u Kovačićevoj Vili Frangeš. Alfred Albini autor je nacрта za metalni luster u blagovaonici (1928./1929.; umjesto dotadašnjeg secesijskog) čemu u prilog govore drugi arhivski podaci o kući. Uz ovo, analizira se sačuvani namještaj i interpretira princip unutrašnjeg uređenja koje je vremenom doživjelo i neke promjene.

**Marina
Bregovac Pisk**

Hrvatski
povijesni muzej

**Gornjogradska palača Vojković-Oršić-Kulmer-Rauch
u radovima Lelje Dobronić**

Po mnogima najljepšu gornjogradsku baroknu palaču u nekadašnjoj Kapucinskoj a današnjoj Matoševoj br. 9 dao je godine 1764. sagraditi grof Sigismund Vojković (Vojkffy). Graditelj palače ostao nam je do danas nepoznat. Uz prvi nacrt palače iz 1780. geometra Giovannija Battiste Bacchinija sačuvani su i nacrti Ivana Eythera (oko 1801. godine). Početkom 19. stoljeća palača je promijenila vlasnika (obitelj Oršić, pa Kulmer i Rauch). Godine 1931. palača je prodana Gradskom magistratu te su u njoj stolovali zagrebački gradonačelnici sve do 1959., kada je gradonačelnik Većeslav Holjevac palaču kao privremeno rješenje ustupio Povijesnom muzeju Hrvatske (danas Hrvatski povijesni muzej).

Predmetom zanimanja Lelje Dobronić palača je postala vrlo rano, već 1959. godine u djelu *Stare numeracije kuća u Zagrebu*. Godine 1967. nalazimo zabilješke o palači u Matoševoj u dva rada — *Vodiču po Gornjem Gradu* te u djelu *Zagrebački Gornji grad nekad i danas*. Iste je godine postala direktorica Povijesnog muzeja Hrvatske. Gornjogradska palača spominje se u nizu radova Lelje Dobronić pisanih tijekom idućih desetljeća. Drugo izdanje knjižice *Palača Povijesnog muzeja Hrvatske* iz 1972. godine pripremila je za tisak i Muzej ju je objavio 2004. godine. Njezino posljednje obraćanje muzejskoj publici bilo je na otvorenju izložbe *Život u palači* posvećenoj upravo ovoj građevini koju je često navodila u svojim radovima.

**Matea
Brstilo Rešetar**

Hrvatski
povijesni muzej

**Značenje Lelje Dobronić u objavljivanju kataloga
zbirki Hrvatskog povijesnog muzeja**

Hrvatski povijesni muzej od 1968. godine kontinuirano objavljuje kataloge muzejskih zbirki. Zasluga je to prije svega tadašnje ravnateljice Lelje Dobronić, koja je svojim znanstveno-istraživačkim radom i dugoročnom vizijom u potpunosti shvaćala i ispunjavala poslanje nacionalnog muzeja u sakupljanju, obradi i zaštiti muzejske građe. Do danas ih je ukupno objavljeno 47 te su kao ciljane publikacija predstavljali prvi pothvat sistematske obrade i objavljivanja povijesne građe u okviru muzejskog izdavaštva. Katalogi zbirki i danas su rezultat dugotrajnog znanstvenog i stručnog rada kustosa Hrvatskog povijesnog muzeja koji prate i studijske izložbe. Neizostavno su pomagalo i literatura u proučavanju hrvatske kulturne baštine koji u nastojanjima jednoobraznog pristupa obrade građe kontinuirano streme afirmaciji muzejske struke.

Duško Čikara

Hrvatski
restauratorski
zavod

Nakon par desetljeća ponovo o stambenoj arhitekturi na Zagrebačkom kaptolu; prostorni obrazac srednjovjekovnih kurija

Trideset godina nakon objavljivanja temeljnih povijesno-umjetničkih tekstova Lelje Dobronić o baroknim kaptolskim kurijama, otkrivena srednjovjekovna jezgra *prepoziture* postala je paradigmom za pokušaj rekonstrukcije geneze preostalih kaptolskih *dvorova plemenitih*. Na njihovim tlocrtima se, usprkos višekratnim građevnim zahvatima, razabire karakteristični elementarni raspored — tvore ga približno kvadratni *domus* i uski komunikacijski prostor — koji navodi na drukčije tumačenje izvora glede materijalne strukture u početku izvjesno jednoobraznih kanoničkih zdanja, ali i na promišljanja o prostornoj organizaciji srednjovjekovnih *hiža purgarskih*. Nalazi prezentirani na pročeljima još dviju obnovljenih kaptolskih kurija omogućuju čitanje istovjetnog prvotnog rasporeda te potvrđuju postojanje jednodimenzionalnog tlocrtnog obrasca stambene arhitekture u sjevernoj Hrvatskoj.

Dragan Damjanović

Odsjek za povijest
umjetnosti
Filozofskog
fakulteta
Sveučilišta u
Zagrebu

Prilog poznavanju opusa arhitekta Franje Kleina

Među brojne teme o kojima je pisala Lelja Dobronić spada i prvi monografski tekst o najvažnijemu graditelju romantizma u Zagrebu i Hrvatskoj Franji Kleinu. Zahvaljujući njezinim istraživanjima osnovne su konture Kleinove biografije postale poznate, no cjeloviti uvid u plodnu djelatnost ovoga arhitekta još nedostaje.

U izlaganju se pozornost posvećuje do sada manje poznatim aspektima djelovanja te opusu Franje Kleina nakon preseljenja u Zagreb 1859. godine, ponajprije pitanju točne godine osnivanja zajedničkog ateljea s Jankom Nikolom Grahonom. Riječ je o jednoj od najplodnijih arhitektonskih tvrtki zagrebačke povijesti koja je u 25 godina postojanja izvela oko 120 građevina u tada još uvijek prilično malenome Zagrebu. U izlaganju se ukazuje kako datum osnivanja zajedničkoga ateljea, do sada obično definiran 1867. godinom, treba pomaknuti na znatno raniju 1861. godinu. Govorit će se i o kadrovskim promjenama u ateljeu 1886., te o pojedinim Kleinovim radovima.

prof. emeritus
Sveučilište u Rijeci

Ljubaznošću arh. Ingrid Breu iz Münchena primio sam zemljovid iz Arheološkog muzeja u Brandenburg u ime-
nima slavenskih plemena u okolici. Imena na zemljovidu potvrđuju ono što se već duže vremena nagađa, a to je da se u nekim slučajevima može pokazati otkuda su stigli Slaveni na područje na kojem danas obitava hrvatski narod. Pretresti ćemo imena za koja smo i prije znali na našem području (Abodriti, Delminci, Volinjani...), te dodati niz novih (Neletici, Čutići, Ščitići, Nižići, Nuđići, Čitići...) ili toponime (Starigard, Liubusua, Kesigensburch odnosno Koseški grad). Lelja Dobronić intenzivno se bavila okolicom Zagreba gdje je indicirano prisustvo Duljeba, Volinjana, Lupoglava pa možda i „Morizana“ (Moravčani). Ovaj popis naravno iziskuje temeljitu lingvističku analizu, no sigurno bi jako razveselio Lelju Dobronić, kao što treba veseliti sve istraživače ranog slavenskog prisustva na području Hrvatske.

Krešimir Karlo**Istraživanje srednjovjekovne baštine Križevačke županije — temeljni problemi i novi pristupi**

Konzervatorski
odjel u Bjelovaru

Nakon pionirskih istraživanja izvršenih do polovice 20. stoljeća, doprinos Lelje Dobronić proučavanju baštine srednjovjekovne Križevačke županije možemo držati začetkom interdisciplinarnе metode u znanstvenoj obradi srednjovjekovne graditeljske baštine. Takva tvrdnja argumentirana je simultanim proučavanjem problema smještaja i obuhvata srednjovjekovnih zemljišnih posjeda, posebice onih viteških redova, s atribucijom do tada malo poznatih primjera srednjovjekovne sakralne arhitekture (županat Moravče, Glogovnica). Temeljni problemi s kojima se suočavala Lelja Dobronić mogu se sažeti u problematici donošenja zaključaka o srednjovjekovnoj arhitekturi i/ili zemljišnim posjedima na temelju podataka različitih razina vrijednosti, rangiranih od neospornih materijalnih dokaza do pučke etimologije. Unatoč novim spoznajama i drugačijim pristupima, ti temeljni izazovi istraživanja opstojе do danas. U predloženom radu donijet će se rezultati arheoloških, konzervatorsko-restauratorskih i historiografskih istraživanja provedenih u posljednjih dvadeset godina te novom interpretacijom revidirati rezultate i metodologiju primijenjenu u vrijeme istraživanja Lelje Dobronić.

samostalna
istraživačica

Lelja Dobronić jednako se suvereno kretala i afirmirala u više historiografskih disciplina, no njezina težišta bile su povijest umjetnosti i povijest kulture koje je spajala u tumačenju procesa i fenomena prošlosti. U tome je imala niz prethodnika, među kojima ističemo Gjuru Szabu i Josipa Matasovića, dok su sličan pristup demonstrirali njezini suvremenici, primjerice Olga Maruševski ili nešto stariji Cvito Fisković. Podjednaku važnost pridavala je arhivskoj dokumentaciji i istraživanju prostora. Svoj odnos prema važnosti pisane (arhivske građe) posvjedočila je nastavljajući rad I. K. Tkalčića i E. Laszowskoga te izdala četiri sveska djela *Monumenta historica civitatis Zagrabiae* kao i djelima *Stare numeracije kuća u Zagrebu* (1959.) i *Zagrebački Kaptol i Gornji grad nekad i danas* (1986.), koja su postala neozabildazni priručnici i predstavljaju pouzdano vrelo podataka.

Lelju Dobronić osobito je privlačila *terra incognita*, bez obzira na razdoblja ili teme. Sustavno i postojano otkrivala je i predstavljala nove povijesne svjetove, prostore i njihovu baštinu, ličnosti i ostvarenja. U bibliografiji, koja prema knjizi Stjepana Razuma *Život i djelo Lelje Dobronić 1920.-2006.*, (Društvo za povjesnicu Zagrebačke nadbiskupije „Tkalčić“, Zagreb 2007.), obuhvaća 500 jedinica razabire se više monumentalnih tematskih cjelina, među kojima naglašavamo korpus posvećen povijesti, kulturi i golemoj baštini Zagrebačke biskupije, napose Zagrebačkog kaptola, katedrali, životu i djelu zagrebačkih biskupa te onaj o urbanom razvoju, urbanističkim planovima, arhitekturi i graditeljima Zagreba, napose u razdoblju prve modernizacije. U izlaganju naglasak će biti na onim djelima koja su donijela otkrića i inovaciju.

Domagoj Novosel

samostalni
istraživač

Doprinos Lelje Dobronić proučavanju prošlosti Zagrebačkog prigorja

U svojem dugogodišnjem istraživačkom radu Lelja Dobronić osobitu je pozornost posvetila, ne samo proučavanju prošlosti grada Zagreba, već i njegovoj okolini, osobito sjeverne periferije grada Zagreba, odnosno sela Zagrebačkog prigorja, od Mikulića na zapadu do Čučerja na istoku.

Rijetki su oni hrvatski povjesničari koji su s tolikim ma-rom i ljubavlju pristupili istraživanju navedenog područja kao Lelja Dobronić. Povrh toga svakako treba naglasiti činjenicu kako se njen istraživački opus nije temeljio na proučavanju jednog povijesnog razdoblja, već je proučavala sela Zagrebačkog prigorja od njihovih prvih spomena u srednjem vijeku do suvremenosti. Stanovnici Zagrebačkog prigorja pronašli su svoje mjesto u njenim istraživanjima već u prvim spisima i istragama 14. stoljeća. Zahvaljujući objavljenim dokumentima oni su postali temelj za istraživanje povijesne demografije ovoga kraja, kao i imenskih i prezimenskih formula.

Svojim znanstvenim radom Lelja Dobronić duboko je proniknula u društveni status navedenih stanovnika u kojima pronalazi kmetove, slobodnjake, vojnike, ali i svećenike i plemiće. Važan je doprinos ostvarila i na polju toponimije, osobito pazeći na ispravna lokalna nazivlja, koja su u kajkavskim krajevima blijedila pred nespretnom štokavizacijom.

Ankica Pandžić

Hrvatski
povijesni muzej

Lelja Dobronić u Povijesnom muzeju Hrvatske (1967. – 1980.)

U Povijesni muzej Hrvatske, na radno mjesto direktora ustanove, Lelja Dobronić dolazi u ožujku 1967. godine i upravlja radom ustanove do umirovljenja u travnju 1980. godine. U dugoj i bremenitoj povijesti našega Muzeja bile su to najplodnije godine njegova javnoga djelovanja. Ostvarenjem programa direktorice Lelje Dobronić 1967. godine započela je živa muzejska djelatnost i afirmacija Povijesnog muzeja Hrvatske. Intenzivna izložbena djelatnost, stručna obrada i objavljivanje muzejske građe, osmišljeni edukativni programi i drugi raznovrsni sadržaji ponuđeni javnosti u gornjogradske baroknoj palači, privukli su brojnu publiku, te je Povijesni muzej Hrvatske bio, prema onodobnom tisku „jedan od najboljih u Zagrebu“.

**Marko Filip
Pavković**

samostalni
istraživač

**Lelja Dobronić i stambena arhitektura zagrebačkog
Gornjeg grada u 18. stoljeću**

Lelja Dobronić prva je sustavno istraživala stambenu arhitekturu zagrebačkoga Gornjeg grada, a kada je riječ o onoj osamnaestostoljetnoj, prva ju je uopće uzela u razmatranje. Koristila se, prije svega, historiografskim pristupom pa je transkribirala i interpretirala veliku količinu pisanih izvora. Sve njezine ranije publikacije činile su pretekst kapitalnom djelu *Zagrebački Gornji grad nekad i danas* (1967.), koje je i danas polazna točka u svim istraživanjima gornjogradske arhitekture. Do vrijednih spoznaja došla je monografski obrađujući palaču Vojkffy-Oršić-Kulmer-Rauch, a osobito su zanimljivi njezini manje poznati tekstovi u kojima akcentuira važnost uloge naručitelja. Time je dala znatan obol metodološkom postupku odnedavno uvriježenom u nacionalnoj povijesti umjetnosti i bila jedan od njegovih pionira.

Valentina Radoš

studentica
povijesti mjetnosti
Filozofski fakultet
u Zagrebu

Lelja Dobronić i stare zagrebačke ure na zvoncima

U dva svoja djela *Slobodni i kraljevski grad Zagreb* (1992.) i *Renesansa u Zagrebu* (1994.) Lelja Dobronić piše o urama na zvoncima crkava u Zagrebu: o južnom, Alberthalovom zvoniku stare katedrale iz 1633. godine i zvoniku crkve sv. Marka. Za uru na Alberthalovom zvoniku ne navodi vrstu, a za crkvu sv. Marka navodi da je izrađena nova sunčana ura nakon potresa 1502., ali je dovršena tek 1588. godine. U tom kontekstu Lelja Dobronić spominje dva imena vezana za nastanak sunčane ure na Gradecu: bravara Martina, koji je izradio željezne dijelove za uru, te kanonika Crkve zagrebačke Grgura Novačića, koji je ih je namjestio i pripremio. Ta sunčana ura, *horologium solare*, vjerojatno je imala i mehanizam, jer se — kako piše Lelja Dobronić — u jednom trenutku spominje popravak sprave i kotača (*sic*). Prateći njezine osvrte na samo jednom malom ulomku, onom »javnoga i zajedničkoga vremena« na dva zagrebačka brežuljka, Gradecu i Kaptolu, moguće je istaći doprinos ove povjesničarke umjetnosti poznavanju povijesti Zagreba.

ZNANSTVENO
-STRUČNI SKUP

Hrvatski povjesničari
umjetnosti
Lelja Dobronić
(1920. – 2006.)

Hrvatski povijesni muzej
Zagreb, 24. svibnja 2017.

ORGANIZATOR

Društvo povjesničara
umjetnosti Hrvatske

ORGANIZACIJSKI ODBOR

Franko Ćorić
Snješka Knežević
Irena Kraševac
Zvonko Maković
Marko Špikić
Stanimir Vuk-Pavlović

IZVRŠNA

ORGANIZATORICA

Martina Petrinović

organizacija:

pokroviteljstvo:

PROGRAM I
KNJIGA SAŽETAKA

NAKLADNIK

Društvo povjesničara umjetnosti Hrvatske
Preradovićeve 44, 10 000 Zagreb
www.dpuh.hr

ZA NAKLADNIKA

Zvonko Maković

UREDNIKA

Martina Petrinović

KOREKTURA

Đurđa Kovačić

IZVORI FOTOGRAFIJA

Muzejsko dokumentacijski centar
Stanimir Vuk-Pavlović, osobni arhiv

GRAFIČKO OBLIKOVANJE

I PRIPREMA

DZN studio

TISAK

Kerschoffset

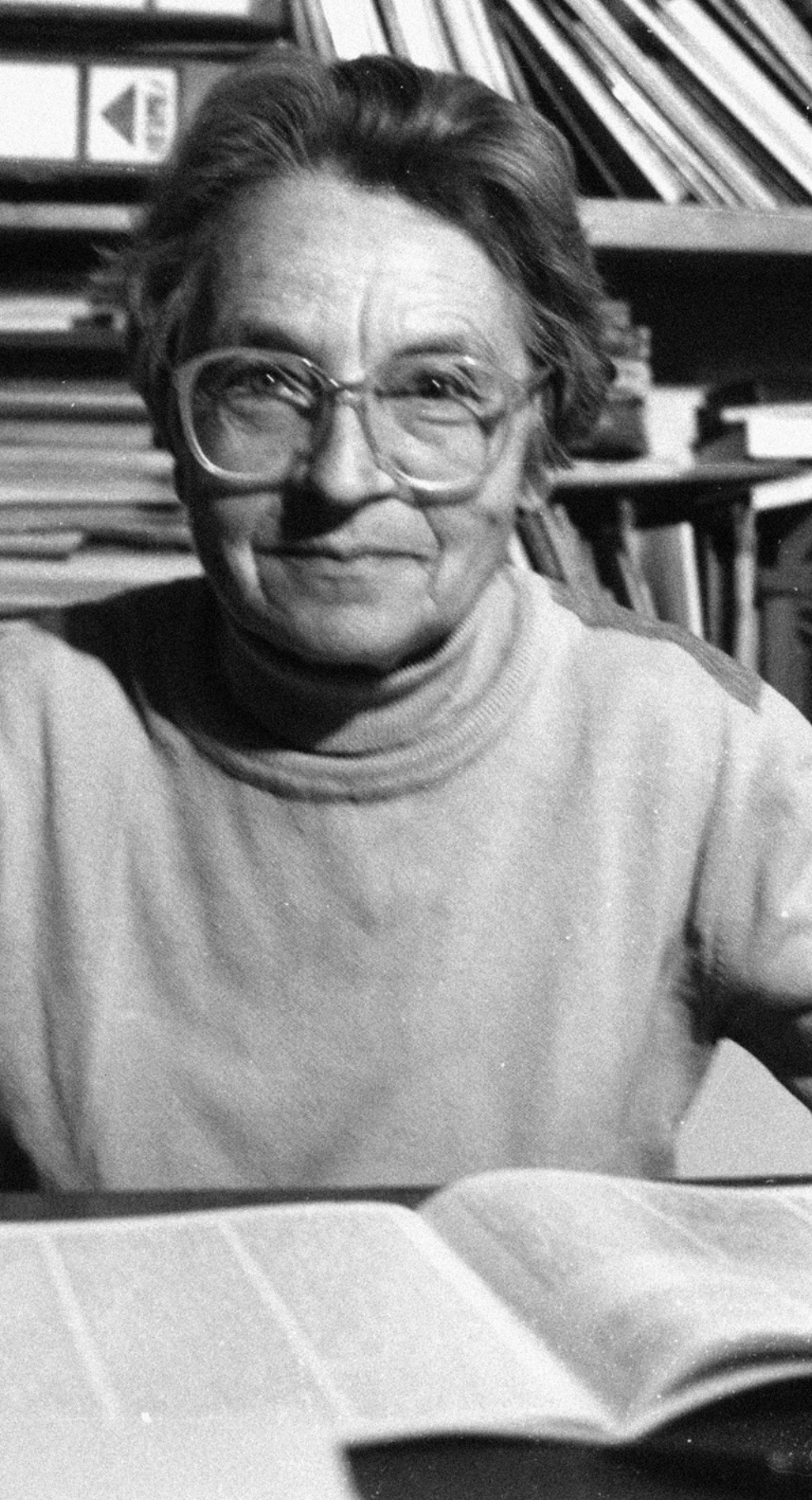
NAKLADA

150 primjeraka

Zagreb, svibanj 2017.

ISBN 978-953-6089-49-9

Skup je organiziran uz potporu Gradskog
ureda za obrazovanje, kulturu i sport
Grada Zagreba i Zaklade Hrvatske
akademije znanosti i umjetnosti.

DPH